

Димчо Дебелянов

Аз горд напусках твойта
мирна стряха...

Аз горд напусках твойта мирна стряха
и тръгнах в нови пътища световни,
че нови сили в моя дух изгряха –
за теб размирни, смели и греховни.

Теб блазнаха те къшеи оскъдни
на жалка корист жалките услади,
мен – светлината на победи бѣдни
и трепета на сили вечно млади.

Без дом – аз срещам бурята с тревога,
но свято пазя своите скрижали.
И да се върна пак при теб не мога,
че ний едва ли бихме се разбрали.

Спи, тихо спи в забрава безметежна
и опрости ми, вест дочул за мене,
тъй както съннатаскала прибрежна
на своите чайки светло окрилени.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6153>]